

ekstraordinære Formueskat, vilde det slet ikke svare til de nuværende Forhold; man maa tværtimod gaa noget højere op som Følge af den almindelige Prisstigning, der har fundet Sted. Jeg maa derfor forbeholde mig at søge Forslaget ændret, saaledes at den ekstraordinære Formueskat begynder noget højere oppe. (*Finansministeren*: Det er en Trykfejl!). Naa, det er en Trykfejl. Det gør mig meget ondt, eller rettere sagt, det glæder mig — det gør mig ondt, at der har været en Trykfejl paa et saa vigtigt Punkt, men det glæder mig, at jeg ikke behøver at være i saa stærk Modsætning til den højtærede Finansminister, som jeg troede. Selv med denne Trykfejl vil jeg dog finde Anledning til at søge en Ændring, idet jeg tror, at man nu paa Grund af Prisforholdenes Udvikling maa sætte Indtægtsgrænsen højere end ved 2 500 Kr.; man maa vistnok sætte den op til 3 000 Kr., og man maa desuden søge den Grænse, ved hvilken den ekstraordinære Formueskat begynder, sat noget i Vejret.

Endvidere har Ministeren i samme Forslag foreslaaet en ny Beskatning, nemlig en Formueskat paa Selskaber og Foreninger. Det er noget nyt i dansk Lovgivning, men det er ikke noget nyt i fremmed Lovgivning; en saadan Beskatning findes adskillige Steder, og det er utvivlsomt et Princip, som er ved at arbejde sig frem baade i og udenfor Evropa. Det har jo ogsaa vist sig her under Krigen, at man i meget stort Omfang, ofte i større Omfang end paakrævet ved Soliditetsinteresser og i Konsolideringsøjemed, har henlagt ekstraordinære Beløb for at værne sig imod den stærke Merindkomstbeskatning, og derved er unægtelig ret betydelige Midler blevet unddraget Beskatning. Jeg tror, at en lempelig Formueskat paa Selskabers og Foreningers Formuer — med fornødne Undtagelser selvfølgelig, som jo ogsaa er givne ved Henviisning til Loven af 1912: velgørende Stiftelser o. s. v. — vil kunne forsvares. Kun finder jeg, at dette Forslag bør uddybes noget nærmere. Der vil i forskellige Tilfælde kunne opstaa Tvivl om, hvorledes et Aktieselskabs eller andet Selskabs Formue skal beregnes. Jeg tror ikke, at en Henviisning til Loven af 1912 her er tilstrækkelig, idet denne Lov jo slet ikke har haft til Forudsætning, at der skulde være Tale om Beskatning af Selskabers Formue, men kun af Selskabers Indtægt. Derfor tror jeg, at nøjere Bestemmelser bliver nødvendige, og der maa gøres visse Und-

tagelser. Det gaar f. Eks. absolut ikke an at beskatte et Forsikringsselskabs Præmiereserve, dets fornødne Formue og lignende, der maa her træffes forskellige nærmere Bestemmelser, som præciserer, hvorledes et Aktieselskabs Formue skal beregnes.

Det sidste nye i den højtærede Ministers Forslag er tillige det mest omtvistelige og mest omtvistede. Det er Forslaget om særlig Beskatning af Formueforøgelse, konstateret ved Salg. Det er en meget nem Løsning paa et vanskeligt Problem, den højtærede Minister her har foreslaaet. Utvivlsomt indvindes der paa dette Omraade i mange Tilfælde Værdier, som bør rammes af den ekstraordinære Beskatning, men Ministeren har i noget for høj Grad villet hugge Knuden over med et dristigt Alexanderhug og er derved, tror jeg, kommet til et Forslag, som han ikke paa nogen Maade kan vente accepteret af Rigsdagen. Jeg tror ikke, det er for meget sagt, thi saaledes som Forslaget foreligger, er det praktisk ubrugeligt og vilde indeholde en meget betydelig Uret mod en stor Mængde Mennesker. Efter den gældende Lovgivning — og det samme Princip har man i næsten alle Landes Skattelovgivning — skelner man jo mellem Indtægt og Formueforøgelse, idet man dog beskatter som Indtægt Indkomster ved saadanne Salg af Formuegenstande, som enten er et Led i vedkommendes Forretning eller er foretagne i Spekulationsøjemed. Bestemmelsen er ikke altid formuleret ganske paa samme Maade i fremmede Skattelovgivinger, men Tanken er dog gennemgaaende denne. Man har undertiden opstillet særlige, mere eller mindre indskrænkende eller udvidende Regler, men saa godt som aldrig er man dog gaaet bort fra den bestemte Adskillelse mellem Formueforøgelse, der ikke er fremkommet som Følge af vedkommendes forretningsmæssige Handel med de Genstande, ved hvis Salg Formueforøgelsen er fremkommet, eller ved Forretninger i egentligt Spekulationsøjemed, og almindelig Indkomst, og et saadant Skel maa ogsaa nødvendigvis drages. Jeg er ikke blind for, at det i Praksis kan volde nogen Vanskelighed. Enhver Finansminister har set, hvor store Vanskeligheder det i enkelte Tilfælde kan volde at skønne over, om en ekstraordinær Indtægt er fremkommet i Spekulationsøjemed eller ikke; der bliver her i nogle Tilfælde Tale om en Granskning af Hjerter og Nyrer, men der vil dog i Regelen foreligge ydre Kriterier, hvorefter Sagen kan afgøres. Saa vidt mig